

Cuprins

Prefață	9
Malpuriții	13
Introducere: Ghidul unui aventurier prin jungla timpului și a spațiului	15
1 Gândurile se transformă în realitate	29
2 Convingerile	67
3 Erorile binecunoscute	103
4 Viața te așteaptă	135
5 Danați din cer	171
6 Universal magic	199
7 Elixirul vieții	237
8 Abundență, sănătate și armonie	251
9 Relațiile	291
10 Instrumente și tehnici	333
11 Întrebări și răspunsuri	367
12 Semnificația vieții	387
Epilog	399
Despre Mike	403
Lecturi recomandate	405

I

Gândurile se transformă în realitate

Încă din cea mai fragedă copilărie și până când am devenit adult, am crezut că există oameni care gândeau lucruri pe care eu nu le gândeam. M-am simțit întotdeauna un outsider. ceilalți oameni nu păreau să își dea seama de această diferență, și nici de faptul că îmi lipsea această cunoaștere, dar pentru mine diferența era dureroasă. Toți oamenii din jurul meu păreau să se descurce de minune cu „miciile detaliilor” ale vieții, în timp ce eu trebuia să mă prefac că mă descurc și că înțeleg despre ce este vorba. Întotdeauna m-am simțit diferit, fapt care a trecut în mine dorința coplesitoare de a-mi pune întrebări în privința multor lucruri care ceilalți oameni li se păreau de la sine înțelese. Pe scurt, am simțit întotdeauna dorința să înțeleg cum funcționau această viață.

La început am citat răspunsuri legate de marile chestii ale vieții, de moarte și de puterile minții. Am ajuns astfel în scurt timp la alte întrebări legate de

misterelor timpului, spațiului, minții, lucrului, hipnozilor, QZN-urilor, fantomelor, fenomenelor paranormale, stării de vis, reîncarnării și altele. Încă de la început am tras niște prime concluzii care îmi puteau explica aceste mistere, dar ele nu erau decât simple presupozții. Spre exemplu, îmi amintesc că i-am spus odată mamei, pe când aveam 13 ani, că timpul și spațiul nu ar putea exista dacă nu le-am defini singuri, lucru valabil inclusiv pentru noi și îad. Cât despre Dumnezeu, acesta nu ar putea exista decât dacă ar fi una cu toate lucrurile, deopotrivă cu cele vii și cu cele neanimate. Intuiția îmi spunea că Dumnezeu face parte integrantă nu numai din noi, dar și din toate experiențele noastre, oricare ar fi acestea.

La acea vreme mă-mi dădeam seama, dar dorința mea de a „cunoaște” m-a rămas pe o cale interioară care conducea către înțelegere. Altfel spus, modul meu de a gândi a atras în viața mea alte gânduri similare. Total s-a petrecut de parcă întrebările mele își răspundea singure, încetul cu încetul, deschizând ochii mei și derulându-mi revelații despre care la ora actuală știu sigur că sunt latente în orice om. Cum-secum, pe măsură ce avansam de-a lungul acestei căi a cunoașterii, întrebările mele primeau răspuns una după alta, fără să știu însă cum și în ce fel. Îmi dădeam totuși seama că această cunoaștere intuitivă a coborât asupra mea la un moment dat, când mă eram atenț. Ceea ce vreau să spun este că toate răspunsurile pe care le-am primit au provenit din interiorul meu, principiul Universal, care este la fel de valabil și în cazul tău.

Am fost crescut în religia catolică, botezat și confirmat, dar învățăturile, regulile și ritmurile religioase mi s-au părut întotdeauna contradictorii, și ceea ce este mai important,

inconsistente cu concluziile pe care le-am dedus intuitiv. Spre exemplu, întotdeauna am crezut că oamenii fac tot ce le stă în puteri în situația dată, în funcție de nivelul lor de înțelegere, de concepțiile lor greșite și de educația primită. De aceea, dacă un om ar fi supas judecării divine – lucru pe care eu nu îl cred – păcatul nu ar trebui privit decât ca o „greșală” firească generată de neînțelegerea profundă a naturii realității sale, în niciun caz ca un sistem de puncte negre a căror acumulară poate conduce la damnarea eternă.

Care nu ar trebui un Părinte plin de iubire să aibă cea mai mare compasiune din lume pentru copiii săi mult mai slabi decât el, erbiți temporar de iluzia timpului și a spațiului? Cum s-ar putea răzbuna el pe ei? Cum așa ar gândi întotdeauna. Chiar și părinții umani sunt infanți mai înțelecitori cu progeneriturile lor decât „Părintele” prezentat de majoritatea religiilor. Cu siguranță, păcatul a fost un termen inventat de om, cu toate conotațiile sale din trecut și din prezent, și niciodată al unui Dumnezeu plin de înțelegere și atotcunoscător, am conchis eu. Am rămas până astăzi cu convingerea că așa-zisele noastre păcate ne servesc pur și simplu drept profesori, și nu ar trebui în niciun caz să ne chinăm, la fel ca niște torționari.

Așa se face că, deși am fost crescut în mijlocul valorilor religioase tradiționale, am simțit întotdeauna nevoia unor explicații mai rezonabile, chiar dacă la fel de importante ca și cele oferite de religie. Am avut mereu convingerea că astfel de explicații există și pot fi descoperite. Fără să mă grăbesc să resping dogmele pe care nu le înțelegeam în religia catolică, am preferat să caut similitudini între ideile pe care le exprimas și ceea ce intuiam eu, iar uneori ceea ce deduceam și înțelegeam pe cale logică. Când am simțit că

am acumulat astfel destule cunoștințe, am renunțat să mai caut răspunsuri în religie și am început să privesc exclusiv întâlnirul meu pentru a afla mai multe despre viață, despre vise și despre fantezie. Spre exemplu, nu cred că Iisus a venit pe acest pământ pentru a ne învăța (la fel ca ucipila alți maștri) că suntem cu toții „copii lui Dumnezeu”. El a propovădit că putem face cu toții lucrurile pe care le făcea el: „Credeti și veți primi; harul și vi se va răspunde pe pământ, la fel ca în ceruri; sunteți cu toții Dumnezeu.” Așadar, eu cred că nu există păcate, un principiu al răului și un alt lăd decât cele din mintea noastră, și că Iisus a venit pe pământ pentru a fi un exemplu via al acestor învățături și pentru a le arăta învățărilor lui o cale mai bună pe care puteam călători în acele timpuri întunecate, în care convingerile limitatoare erau atât de încetăținite în cultura societăți încet pășini oameni și-or fi putut imagina vreodată că realitatea lor se poate schimba în bine prin schimbarea gândurilor lor. Acest mod de a gândi nu este deloc nou. Concluziile la care am ajuns personal se regăsesc în adevărurile împărtășite în numeroase religii și filosofii spirituale, la fel de vechi ca și istoria umanității. Aceste adevăruri ne reamintesc de puterea, măreția și divinitatea noastră. Dacă înțelegem realitatea spațio-temporală din această perspectivă, de creatori, noi putem începe să validăm însemna putere care ne stă la dispoziție și cu ajutorul căreia ne putem remodela viața așa cum dorim.

Apa-rilele noastre păcate ar trebui să ne slujească exclusiv drept profesori, nu să ne chinăm cum precum niște tortionari.

Deși m-am simțit un outsider de-a lungul celei mai mari părți a copilăriei mele, ba chiar a vieții mele de adult, trebuie să recunosc că la ora actuală mă simt extrem de binecuvântat, datorită perspectivei la care am ajuns, și extrem de recunoscător pentru înstrăinarea pe care am simțit-o în cea mai mare parte a vieții mele și care m-a condus către tine. Dar fiind că mă consider în continuare un învâțțel și un aventurier, eu cred că misiunea pe care o am în această viață este încredințată de adevărată cu a ta: aceea de a începe să găsești înțelepciunea milenară, aceste adevăruri eterne referitoare la natura realității, astfel încât să îți modelezi în mod conștient propria realitate care să îți împlinească și să îți facă fericit.

Cea mai mare aventură între toate

Eu cred că tu și cu mine ne aflăm la ora actuală într-o aventură fără egal. Fără nicio îndoială, viața este suficient de periculoasă pentru a putea fi considerată o aventură. Nimeni nu poate ști cu o siguranță absolută dacă va mai trăi să ajungă încă un răsărit de soare. În plus, nu există zi care să nu aducă o saută întreagă de experiențe inedite, care mai de care mai puțin obișnuite. O călătorie într-un loc exotic precum Cairo sau Istanbul este fascinantă în sine, dar chiar dacă preferăm confortul propriului climat noi putem găsi mai multă bucurie, mai multă iubire și mai multe provocări dacă știm să ne trăim viața. Aventura vieții continuă zi după zi, aducând cu sine o abundență de evenimente și de circumstanțe necunoscute.

La urma urmelor, cel care transformă viața într-o aventură este chiar necunoscutul, cu toate incertitudinile lui.

Cu toții avem speranțe, vise, griji și temeri, iar acestea derivă exclusiv din incertitudinile existente în viața noastră. De altfel, nu trebuie să ne gândim prea mult ca să ne dăm seama că dacă merită să ne trăim viața, acest lucru se datorează exact incertitudinii lor din ea. Dacă am primi un condei magic cu ajutorul căruia ne-am putea scrie în fiecare dimineață scenariul zilei care urmează, care să includă tot ceea ce ne dorim, viața noastră ar deveni incredibil de minunată, întrucât ne-am plictisi de moarte! În fond, de câte ori putem câștiga la loterie păstrându-ne entuziasmul de la început?

De altfel, indiferent unde ne-am regăsi în viață, la Katmandu sau la Nairobi, cele mai bune lucruri se dovedesc a fi întotdeauna gratuite. Cele mai mari plăceri ale vieții au fost dintotdeauna și vor rămâne de-a pururi: râsul copiilor, îmbrățișarea ființei iubite, joaca cu câștigul personal, ascultarea muzicii, mâncatul, mesaj pe manie, contemplarea păsii, plantarea unui copac, statul în fața penincului, vorbitul cu prietenii etc. – și toate acestea sunt gratuite! Viața pe care o trăim chiar este minunată, iar aceste plăceri supreme sunt regulate frecvent de-a lungul fiecărei zile, răspândite printre celelalte aventuri.

Dar poate lucrul cel mai extraordinar care caracterizează această aventură este faptul că noi avem cu toții puterea de a ne imagina și de a ne împlini cele mai fabuloase vise. La urma urmelor, ce rost ar mai avea o aventură dacă nu am avea un anumit control asupra destinației ei finale, respectiv dacă nu am putea alege între plăcerile și lecțiile pe care le putem extrage din ea? Ai putea veni cu argumentul că din cauza necunoscutului, noi nu putem și tot ce ne rezervă viitorul, dar am convingerea că tu ai deja cu poșă opta pentru obiectivele pe care dorești să le îndeplinești și pentru

realizarea lor treptată, chiar și fără să citești mai departe această carte.

În viață, tu ești pilotul care îți gestionează destinul personal. Tu poți opta în fiecare zi pentru munca pe care o desfășori, pentru relațiile în care te implici (sau nu) și pentru acceptarea propriilor tale dezamăgiri, astfel încât să poți învăța din cele lecții atât de valoroase ale vieții. Toate aceste decizii, combinate cu atitudinile tale, cu convingerile și cu imaginația ta, te pot conduce în siguranță de-a lungul călătoriei tale personale și îți pot oferi destule informații despre „safari-ul” care te așteaptă a doua zi.

Pornirea la drum

Ce poți face în aceste condiții pentru a te bucura la maxim de aventura ta prin timp și spațiu? Două lucruri cît se poate de simple: mai întâi de toate, poți învăța în ce constă această aventură. Analogic vorbind, nu cred că ai încerca vreodată să conduci o mașină dacă nu ai înțeles mai întâi cum operează ea și care sunt regulile care trebuie respectate pe drum... În al doilea rând, tu poți începe să trăiești aventura. Ca să revin la analogia de mai sus, dacă ai învățat să conduci mașina, tot mai trebuie să te uci pe scaunul șoferului, să întorci cheia în contact, să apeși pe pedala de accelerație și să pornești la drum! Cu alte cuvinte, tu trebuie să aplici învățăturile primite, aceasta fiind însăși misiunea vieții tale (dar și a celorlalți oameni).

În mod similar, foarte mulți oameni cred că știu totul despre viață, pentru simplul motiv că o trăiesc. Puțini dintre ei se opreșc să se gîndească la faptul că viața ar putea

funcționa după alte reguli decât cele pe care le cunoaște ai. Lor nu le trece prin minte că „lucrurile” nu sunt întotdeauna ceea ce par – și chiar nu sunt! Vestea bună este că nu trebuie să te gândești prea mult ca să vezi lucrurile așa cum sunt și ca să schimbi astfel întreaga realitate.

Și în fond, ce lucru poate fi mai ușor decât să te gândești? Și ce altă plăcere mai mare putem avea în viață? La urma urmei, orice descoperire majoră, orice invenție și orice revelație se află în imediata noastră apropiere. Singurul lucru care ne separă de ele este un simplu gând! De gând, următoarea invenție revoluționară care poate schimba dramatic cursul istoriei umanității nu se află undeva în viitor. Ea nu se află la o distanță de un milion sau de un miliard de dolari, și nu depinde de o persoană sau de o corporație. Se află chiar lângă noi, aici și acum, la o distanță de un gând. Ce-i drept, pentru ca acest gând să ne poată trece prin minte, ar trebui să nu ne mai gândim la infinit la aceleași lucruri la care ne gândim dintotdeauna.

Spre exemplu, aviația nu s-a putut naște decât în urma gândului că omul ar putea zbura prin aer cu ajutorul unui aparat. Electricitatea nu a putut fi descoperită decât în urma gândului existenței unor energii electrice și al posibilității controlului acestora. În mod similar, orice om își stabilește mai întâi un țel, cum ar fi să se îndrăgostească, să își construiască o casă și să își ia o soție, după care – clic, clic, clic – visele sale încep să se adeverească.

De fapt, nu-i de mirare că atât de mulți oameni trăiesc viați limitate, fiind incapabili să se gândească la altceva și considerând realitatea pe care o trăiesc imuabilă, căci ei trăiesc pe „pilot automat”, adică pe „modul de supraviețuire”.

lucru valabil inclusiv aici, în Statele Unite. Pe de altă parte, lumea este pe punctul de a suferi schimbărilor dramatice, și așa cum vor descoperi în curând oamenii, adevărul legat de propria lor putere s-a aflat dincolo de ceea ce sub răsul lor, încă de la începuturile timpului.

Fii atent ce îți dorești

Na și s-a întâmplat niciodată să auzi spunându-se: „Fii atent ce îți dorești, căci s-ar putea îndeplini”? Sunt convins că și s-a întâmplat. Totuși nu s-a întâmplat, și știți ceva? Puterilor că în sine te crezi că acest lucru este adevărat, cel puțin într-o anumită măsură.

Cum este însă posibil să fie adevărat? Te-ai gândit vreodată la acest lucru? Ce principiu misterios poate opera astfel încât să transforme o dorință într-o realitate? Probabil că nu ești superstițios. Și atunci, despre ce poate fi vorba? De ce crezi că acest principiu poate funcționa?

Probabil că ai auzit despre puterea gândirii pozitive și despre mult vehiculata „Lege a atracției” (în mare măsură datorită DVD-ului și cărții bestseller *Secrets*). Te-ai întrebat însă vreodată ce putere se ascunde în spațiile gândirii pozitive și al „Legii atracției”? Cu siguranță, ceva trebuie să fie! Sunt sigur că ai auzit vorbindu-se inclusiv despre puterea vizualizării. Poate că ai și încercat această tehnică. Poate chiar ai obținut un succes remarcabil, cu care îți face plăcere să te lauzi. Dar te-ai întrebat vreodată de ce este atât de eficientă această tehnică?

Toate aceste concepte descriu mai mult sau mai puțin aceeași realitate, dar deși foarte mulți oameni cred în

etc., puștii oameni stau să îți pună întrebări cu privire la mecanismul care se ascunde în spatele lor:

Este limpede că se întâmplă ceva, și nu ceva oarecace, ci ceva MĂRIT, cu adevărat măreț. Mama obișnuiește să spună: „Nu losea fura unde nu e foc”, iar în cazul de față avem de-a face cu un foc de o amploare pe care umanitatea nu a mai cunoscut-o până acum. De fapt, ce se întâmplă? Și dacă se întâmplă ceva, nu ar fi normal să încercăm să înțelegem ce, să descoperim această nouă putere, iar apoi să încercăm să o controlăm? Nu ar justifica rezultatul obținut orice efort, orice sacrificiu și orice angajament? Cu siguranță că da!

Gândurile se transformă în realitate

În doar cinci cuvinte scurte, dar care îți pot schimba viața și pe care nu ar trebui să le uiți niciodată, răspunsul la întrebările: „Ce se întâmplă?” și „Ce ne scapă?” este foarte simplu: „Gândurile se transformă în realitate!” Asta-i tot. *Gândurile se transformă în realitate!* Acest principiu stă la baza întregii gândiri pozitive și conduce la Legea Atracției. Tot el stă și la baza artei vizualizării.

Gândurile se transformă în realitate – este motivul pentru care visele și coșmarurile noastre se adevăresc, căci gândurile pe care le gândim se transformă inevitabil în „lucrurile” și în evenimentele din viața noastră. Acest principiu este invariabil și este la fel de garantat ca și gravitația, nu doar când și când, ci întotdeauna, și nu doar în ceea ce privește gândurile pozitive, ci toate gândurile. De fapt, noi nu putem stinge niciodată acest comutator.